

เจ้าเมืองภูเก็ต

นายสุจิต นิมิตรกุล

ภูเก็ตเป็นเกาะที่มีชื่อเสียงทั้งด้านประวัติศาสตร์และปัจจุบัน ในอดีตภูเก็ตหรือเมืองถลาง มีกรณีทำวาทะพหุศตวรรษที่ ทำวาทะสุนทร ซึ่งเป็นที่เลื่องลือในความเก่งกล้าของสองวีรสตรีดังกล่าว โดยผู้

รกับพม่าและได้ชัยชนะ ทำให้ทางกรุงเทพพอใจ และประกาศยกย่องสตรีทั้งสอง ปัจจุบันภูเก็ตมีชื่อเสียงเรื่องเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก โดยคนทั่วโลกรู้จักภูเก็ตเป็นอย่างดี ภูเก็ตมีพื้นที่เท่ากับประเทศสิงคโปร์ แต่มีพลเมืองน้อยกว่าคือราว 300,000 คนเท่านั้น และมีพื้นที่เพียงงบ 570 ตารางกิโลเมตร ผมเป็นผู้ว่าภูเก็ต 3 ปี ระหว่างปี

2537-3539 เหตุผลที่มาอยู่ภูเก็ตเพราะรัฐบาลสมัยนั้นประสงค์จะมาให้แก้ปัญหาน้ำเสีย (Waste Water) ซึ่งเริ่มจะไหลลงทะเลและเป็นอันตรายแก่นักท่องเที่ยว โดยการสั่งการของนายกรัฐมนตรี อานันท์ ปันยารชุน กระทรวงมหาดไทยจึงสั่งการให้ผมไปปฏิบัติหน้าที่ที่ภูเก็ต โดยย้ายมาจากจังหวัดอุทัยธานี สมัยอยู่ที่อุทัยธานีก็เพราะมีปัญหาเรื่องป่าไม้ทางกระทรวงมหาดไทยจึงคัดเลือกให้ไปทำหน้าที่ที่นั่น โดยเสนอช่วยฯ ซึ่งเป็นมรดกโลกและและวางแผนจัดการมรดกโลก คือ เขตพัฒนาเขตกันชน (HKK Buffer Zone) เป็นที่เรียบร้อย โดยกรม.มีมติให้ทำเป็นการดังกล่าว

เมื่อมาอยู่ภูเก็ตก็เริ่มวางแผนและของบประมาณหลายพันล้าน เพื่อจัดทำโครงการบำบัดน้ำเสียตามชายหาดต่าง ๆ ซึ่งขณะนั้นมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศราว 3-4 คนเท่านั้น ซึ่งขณะนี้พบว่ามียกท่องเที่ยวกว่า 10 ล้านคน แต่ในระหว่างจัดสรรงบประมาณได้ริเริ่มให้จัดทำโครงการบำบัดน้ำเสีย โดยระบบชุ่มน้ำ (Wetland) ซึ่งลงทุนไม่มากเพียงแต่ขุดสระขึ้น 3-4 สระ ในแต่ละสระพื้นที่ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายเป็นค่าขุดสระเท่านั้น ส่วนการทำเป็นเกาะไม่มีค่าใช้จ่าย แต่จะใช้วัชพืชทับกับน้ำเสียเอง นอกจากนั้นได้ริเริ่มโครงการอันดามันพัฒนา (Andamanization) โดยรอบทั้ง 3 จังหวัด คือ กระบี่ ภูเก็ต และพังงา เป็นพื้นที่เดียวกัน เพื่อพัฒนาให้ไปในทิศทางเดียวกันหรือกลุ่มยุทธศาสตร์จังหวัดนั่นเอง

ในฐานะผู้ว่าภูเก็ตรู้เรื่องที่มีเรื่องที่จะเล่าให้ฟัง คือ เรื่องแรก เกาะภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวมานานาชาติชั้นหนึ่งที่คนทั่วโลกรู้จัก ไม่ว่าจะทางสื่อ ทางคำบอกเล่า ทางเพื่อนฝูงหรือผู้ใกล้ชิดเคยมาสัมผัสโดยตรง ผู้เขียนมีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศหลายครั้ง แม้แต่ครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2556 มักจะถูกถามว่ามาจากไหน โดยตอบว่ามาจากประเทศไทย ชาวต่างประเทศไม่รู้จักและไม่คุ้น แต่คุ้นกับไต้หวัน (Taiwan) มากกว่า แต่ขอเปลี่ยนเป็นว่ามาจากจังหวัดภูเก็ต คนเหล่านั้นรู้จักและคุ้นเคย หลายคนรู้จักในทางต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว บางคนเคยเดินทางมาแล้ว และยังไม่เคยมาอีกก็อยากจะเดินทาง โดยตรงต่อไป ฉะนั้นในฐานะเป็นผู้ทำเกาะภูเก็ต คนโดยทั่วไปจึงเข้าใจและรู้จักภูเก็ตพร้อมกับความตื่นเต็นที่พบคนที่มาจากเกาะภูเก็ต

ในเรื่องที่สอง ภูเก็ตนอกจากจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแล้วยังเป็นเมืองรับแขกบ้านแขกเมืองที่สำคัญและหรือจากผู้ว่าประเทศต่างๆและผู้มีชื่อเสียงเสรีจการกิจในกรุงเทพแล้วก็จะเดินทางไปเกาะภูเก็ต เพื่อสัมผัสโดยตรง หลายคนยกย่องว่าเป็นเมืองสวรรค์ เมืองเทวดา เป็นต้น ฉะนั้นในฐานะผู้ว่าภูเก็ตจะได้มีโอกาสต้อนรับอาคันตุกะและแขกรัฐบาล ในระหว่างอยู่ 3 ปี ได้มีโอกาสต้อนรับนายกรัฐมนตรีจีน (จูหลงจี) ประธานาธิบดีไต้หวัน นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ประธานาธิบดีประเทศต่าง ๆ อีกจำนวนมาก รวมถึงนายกรัฐมนตรีไทย และนอกนั้นก็ยังมีบรรดานายกรัฐมนตรี ทั้งไทยและต่างประเทศ โดยเฉพาะผู้บริหารโปลิตบิวโลของจีนจำนวนหนึ่งไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทน ผู้นำทางทหารและรัฐมนตรีอีกจำนวนหนึ่ง จากประสบการณ์ดังกล่าว ได้สัมผัส ได้สัมนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแก่ผู้นำประเทศเหล่านั้นในโอกาสต่าง ๆ ทำให้มีความรู้ ความคิดกว้างไกล รวมทั้งการวางตัวพบผู้นำเหล่านั้น ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ดีและหาไม่ได้อีกแล้ว

เรื่องที่สาม ปกติผู้นำจีนจะพูดเป็นภาษาจีนและใช้ล่ามทุกคน แต่ครั้งหนึ่งปรากฏว่า นายกรัฐมนตรีจีนจูหลงจีใช้ภาษาอังกฤษสนทนากับผู้ว่าภูเก็ต ตั้งแต่รับจากเครื่องบินที่สนามบิน ผู้เขียนได้กล่าวต้อนรับด้วยการจับมือและต้อนรับท่านเข้าเมือง แต่ท่านพูดเป็นภาษาอังกฤษด้วยและขอขอใจที่มาให้การต้อนรับ และต่อจากนั้นท่านใช้ภาษาอังกฤษสนทนากับผู้เขียนตลอดที่ท่านอยู่ในภูเก็ต ขณะที่นั่งรับประทานอาหารเย็นอย่างเป็นทางการ โดยรัฐบาลเป็นเจ้าภาพ โดยมีนายกนังขวามือท่านก็พูดเป็นภาษาจีนและใช้ล่ามแปลแต่ปรากฏว่า ทางซ้ายมือเป็นที่นั่งของผู้เขียนท่านพูดเป็นภาษาอังกฤษกับผู้เขียนโดยไม่ใช้ล่ามและบุคคลนั่งถัดไปเป็นเอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศไทย และท่านพูดแจ้งให้

ทราบว่า มีบุคคล 2 คนในประเทศไทยที่นายกจีนพูดอังกฤษด้วยคือ อดีตนายกอนันต์ ปัญญาพร และ ผู้ว่าภูเก็ตเท่านั้น ซึ่งนั่นเป็นเกียรติอย่างสูง

สำหรับเรื่องสุดท้ายที่จะกล่าวถึง ในตำแหน่งผู้ว่าภูเก็ตคือ ธนาคารโลกได้เชิญเข้าประชุม นานาชาติ เรื่องน้ำที่กรุงจาการ์ตา ปรากฏว่ามี 2 เรื่องที่เกิดขึ้นคือ เรื่องแรก ผู้เข้าร่วมประชุมตื่นเต้นมาก ที่ได้เห็นว่ามีผู้ว่าภูเก็ตเข้าร่วมประชุมด้วย ในการประชุมครั้งนี้ ทุกคนแห่มาดูตัวและสัมผัสมือด้วยและ ถ่ายรูปด้วย ทำให้ผู้เขียนงงและแปลกดี เรื่องแปลกอีกเรื่องหนึ่งในการประชุมคราวนี้ หลังการประชุม เสร็จผู้เขียนประสงค์จะเดินทางไปเกาะบาหลี เพื่อเปรียบเทียบกับเกาะภูเก็ตในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และได้วานให้ข้าราชการอินโดนีเซียจองที่พักให้ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้จัดจองที่พักโรงแรมดี ที่สุดในเกาะบาหลีและโรงแรมแห่งนี้ ประธานาธิบดีสหรัฐฯเคยมาพักห้องเดียวกับที่ผู้เขียนพัก ในโอกาสที่ เดินทางมาประชุมนานาชาติคราวก่อน แนนละราคาแพงลิ่ว และจัดการต้อนรับอย่างดีพร้อมมาลัยกร ด้วย ซึ่งทำความแปลกและตื่นเต้นให้แก่ผู้เขียนเป็นอันมาก ประการสุดท้าย ผู้เขียนได้ตอบแทนเจ้าหน้าที่ รัฐบาลเหล่านี้ โดยจัดอาหารค่ำให้อย่างดีในภัตตาคารหรู ปรากฏว่าข้าราชการทุกคนซึ่งบุคคลเหล่านี้ ล้วนจบจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นคนหนุ่มแทบทั้งสิ้น ขออนุญาตร่วมทานอาหารค่ำ โดยใช้มือหยิบอาหาร แทนการใช้ช้อนส้อม ซึ่งทุกคนแจ้งว่าเป็นประเพณีที่ยึดถืออย่างเคร่งครัด

เรื่องราวต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้เป็นประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้มีโอกาสสัมผัสโดยตรงซึ่งได้ทั้ง ความรู้และประสบการณ์อันเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศไทย และได้มีโอกาสรับทราบ แนวความคิดของผู้นำ และบุคคลที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เป็นอย่างมาก

